

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบถึงมัธยฐานของเนื้อที่โดยส่วนรวมและมัธยิมเลขคณิตของเนื้อที่ต่อนักเรียน 1 คน ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบค่ามัธยิมเลขคณิตของเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาต่อนักเรียน 1 คน กับค่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ต้องการทราบถึงประโยชน์ของสถานที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาประเภทใดบ้างมากน้อยเพียงไร ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางเสนอแนะให้บางโรงเรียนขยายเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น

ผู้วิจัยได้ออกทำการสำรวจบริเวณเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาทั้งสถานที่กลางแจ้งและในร่มด้วยตัวเอง โดยอาศัยเครื่องมือในการสำรวจซึ่งมีเพาวิคสนามและแบบสำรวจบริเวณเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาที่สร้างขึ้นเอง ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ผลโดยหาค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนควอดเรต มัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าซึ และแจกแจงร้อยละของโรงเรียน 60 โรงเรียน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง

ขอค้นพบ

1. มัธยฐานของเนื้อที่สนามกลางแจ้ง สนามในร่ม และสนามโดยส่วนรวม มีค่าเท่ากับ 2,424.45 ตารางเมตร 61.50 ตารางเมตร และ 2,509.75 ตารางเมตร ตามลำดับ ส่วนค่ามัธยิมเลขคณิตของเนื้อที่สนามกลางแจ้ง สนามในร่ม และสนามโดยส่วนรวม ต่อนักเรียน 1 คน มีค่าเท่ากับ 4.17 ตารางเมตร 0.13 ตารางเมตร และ 4.30 ตารางเมตร ตามลำดับ

2. โรงเรียนรัฐบาล 60 โรงเรียน มีเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาในสนามในร่ม และโดยส่วนรวมต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99.9% ส่วนเนื้อที่สนามกลางแจ้งนั้นโดยเฉลี่ย โรงเรียนรัฐบาลมีเนื้อที่สนามกลางแจ้งไม่แตกต่างจากมาตรฐานที่ควรจะเป็นอย่างมีนัยสำคัญ

3. โรงเรียนรัฐบาล 60 โรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนถึง 17 โรงเรียน มีเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาทั้งกลางแจ้งและในร่มต่ำกว่าช่วงความเชื่อมั่นของค่ามัธยิมเลขคณิต ซึ่งควรจะขยายเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาโดยริบควาน

4. การใช้สนามเพื่อสอนกิจกรรมพลศึกษามีดังนี้ มีกิจกรรม 17 ประเภทที่สอนในสนามหญ้า กิจกรรมที่ใช้ประโยชน์ในสนามหญ้ามากที่สุด คือ วอลเลย์บอล และในสนามคอนกรีตใช้สอนกิจกรรม 11 ประเภท กิจกรรมที่ใช้สอนในสนามคอนกรีตมากที่สุด คือ บาสเกตบอล ส่วนสนามในร่มใช้สอนกิจกรรม 11 ประเภท และกิจกรรมที่ใช้สอนในสนามในร่มมากที่สุด คือ บิงปอง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย จะเห็นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีเนื้อที่ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาอย่างไม่พอเหมาะแก่กับจำนวนนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อที่ต่อนักเรียน 1 คน กับเนื้อที่ที่ควรจะเป็น แต่ถาแยกตามประเภทสนาม ปรากฏว่า เนื้อที่สนามกลางแจ้งมีพอเหมาะแก่กับจำนวนนักเรียน ส่วนสนามในร่มยังมีไม่เพียงพอแก่กับจำนวนนักเรียน กิจกรรมพลศึกษาที่ใช้สอนในสนามกลางแจ้ง ซึ่งมีสนามหญ้าและสนามคอนกรีตนั้น ปรากฏว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้สนามหญ้าสอนกิจกรรมวอลเลย์บอล กิจกรรมที่ใช้สอนในสนามคอนกรีตส่วนใหญ่ใช้สอนบาสเกตบอล และสนามในร่มส่วนใหญ่ใช้สอนบิงปอง

ผลที่ได้จากการวิจัยนี้มีข้อสังเกตที่สำคัญหลายประการ คือ

1. สาเหตุที่เนื้อที่ที่ใสสอนวิชาพลศึกษาใน 60 โรงเรียนของรัฐบาลมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนั้นเนื่องมาจากความจำกัดในค่านสถานที่และความจำเป็นในการขยายโรงเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นอกจากนี้ทางโรงเรียนอาจไม่คำนึงถึงความจำเป็นของสนามมาแต่ต้นว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่เรียน และสนามมีส่วนสำคัญที่จะให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาการทางร่างกาย สังคม อารมณ์และจิตใจ
2. ครูพลศึกษาสอนกิจกรรมพลศึกษาน้อยประเภท ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าสนามหญ้าใสสอนกิจกรรม 17 ประเภท และประเภทของกิจกรรมที่สอนถึงร้อยละ 50 มีเพียง 2 ประเภท ส่วนสนามคอนกรีตสอนกิจกรรม 11 ประเภท และประเภทของกิจกรรมที่สอนถึงร้อยละ 50 มีเพียงกิจกรรมเดียว สำหรับสนามในร่มใสสอนกิจกรรม 11 ประเภท ซึ่งไม่มีกิจกรรมประเภทใดสอนถึงร้อยละ 50 เลย

เกี่ยวกับการใช้สนาม ครูพลศึกษาส่วนใหญ่อาจไม่เปลี่ยนแปลงสนามให้เรียนได้หลายกิจกรรม ซึ่งทำให้ใช้สนามให้เป็นประโยชน์ไม่เต็มที่

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า โรงเรียนต่าง ๆ ควรได้ดำเนินการต่อไปนี้ คือ

1. สำหรับโรงเรียนที่มีสนามกลางแจ้ง และสนามในร่มไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนมี 17 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดราชพิพิธ โรงเรียนเบญจมราชาลัย โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม โรงเรียนสตรีวิวัฒนา-พุทธาราม โรงเรียนบางโพธิ์ทาง โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม โรงเรียนคอนเมือง โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนวัดรางบัว โรงเรียนวัดอินทาราม โรงเรียนสตรีวิริยะรัง โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม และโรงเรียนวัดปากน้ำ ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้ควรริบขยายสนามในโรงเรียนเพิ่มขึ้นโดยควน
2. กระทรวงศึกษาธิการ ควรจะเข้มงวดในการสร้างโรงเรียน โดยกำหนดให้ทุกโรงเรียนมีสนามกลางแจ้งและสนามในร่มให้พอเหมาะแก่กับจำนวนนักเรียน

3. จากการวิจัยพบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 60 โรงเรียน ใน กรุงเทพมหานคร ยังขาดสนามในร่ม โรงเรียนเหล่านี้ควรของประมาณสร้างสนามในร่มให้นักเรียนใช้เล่นกิจกรรมพลศึกษา เพราะประเทศไทยมีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อน และฝนตกชุกในฤดูฝน จึงไม่เหมาะที่จะให้นักเรียนได้เล่นในสนามกลางแจ้งตลอดปี

4. ครูพลศึกษาควรรู้จักเปลี่ยนแปลง หรือยืดหยุ่น ในการใช้สนามได้หลายกิจกรรม เพื่อจะได้ใช้สนามให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด

นอกจากนี้ควรจะได้มีการวิจัยทำนองเดียวกันนี้กับโรงเรียนทุกระดับการศึกษา และภาคการศึกษาจังหวัดอื่น ๆ ด้วย